

Sygn. akt I ACz 485/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn (spr.)
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: (...) **Spółka z o.o. we W.**

przeciwko: **E. S. (1) i A. B.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na punkt 2 postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 16 stycznia 2012 r., sygn. akt I Nc 566/11

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16.01.2012 r. Sąd Okręgowy w punkcie 1 zwolnił pozwaną od kosztów sądowych w całości, zaś w punkcie 2 oddalił wniosek pozwanej o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty z dnia 14.10.2011 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 566/11. Sąd I instancji, mając na uwadze treść art. 492 § 3 k.c., wskazał, że pozwana nie uprawdopodobniła okoliczności podniesionych we wniosku, a nadto podkreślił, iż okoliczności te nie stanowią uzasadnionej podstawy do wstrzymania wykonania nakazu zapłaty, gdyż sama chęć pomocy osobie bliskiej, na którą powołuje się pozwana, nie zwalnia od odpowiedzialności z tytułu poręczenia.

Zażalenie na rozstrzygnięcie zamieszczone w punkcie 2 powyższego postanowienia złożyła pozwana, wnosząc o jego zmianę przez wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty z dnia 14.10.2011 r. Skarżąca podniosła, że skoro Sąd I instancji stwierdził w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, że wskazane przez nią w zarzutach okoliczności są nieuprawdopodobnione, a sama chęć pomocy osobie bliskiej nie zwalnia od odpowiedzialności z tytułu poręczenia, to właściwie rozstrzygnął niniejszą sprawę, co przecież powinno nastąpić dopiero po całościowym jej rozpoznaniu. Natomiast aktualnie, zdaniem skarżącej, Sąd jedynie winien uwzględnić jej wniosek, tak by uniemożliwić wierzycielowi podjęcie na podstawie nakazu zapłaty w stosunku do niej czynności zabezpieczających lub egzekucyjnych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 492 § 3 k.p.c. nakaz zapłaty wydany na podstawie weksla, warrantu, rewersu lub czeku staje się natychmiast wykonalny po upływie terminu do zaspokojenia roszczenia. W razie wniesienia zarzutów Sąd może na wniosek pozwanego wstrzymać wykonanie nakazu.

Jak wynika z powyższego unormowania, samo wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty nie powoduje obligatoryjnego wstrzymania wykonania nakazu zapłaty. Sąd może wstrzymać jego wykonanie, lecz nie dowolnie, a wówczas gdy jest to celowe i istnieją ku temu przesłanki, co należy rozumieć w ten sposób, że treść zarzutów wskazuje na prawdopodobieństwo uchylecia nakazu zapłaty lub też, podobnie jak w przypadku wstrzymania wykonania wyroku na skutek wniesienia skargi o wznowienie postępowania czy wniesienia skargi kasacyjnej, gdy istnieje prawdopodobieństwo powstania niepowetowanej szkody na skutek wykonania nakazu zapłaty. Pojęcie niepowetowana szkoda oznacza w szczególności brak dostatecznego majątku po stronie powoda, z którego pozwany mógłby uzyskać zwrot spełnionego dobrowolnie lub wyegzekwowanego świadczenia. Innymi słowy, chodzi o obawę, że w razie ewentualnego uwzględnienia zarzutów od nakazu zapłaty restytucja będzie niemożliwa lub wyjątkowo uciążliwa.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić trzeba, iż słusznie Sąd I instancji skonstatował, że w niniejszej sprawie nie zaistniały okoliczności uzasadniające wstrzymanie nakazu zapłaty z dnia 14 października 2011 r.

Podkreślić należy, że rozstrzygając przedmiotowy wniosek, odnieść należy się do okoliczności wskazanych przez stronę w zarzutach od nakazu zapłaty, a aktualna sytuacja procesowa (zarzuty i twierdzenia pozwanej), nie pozwalają na stwierdzenie, iż pozwana uprawdopodobniła okoliczności, mogące skutkować wstrzymaniem wykonania nakazu zapłaty z dnia 14 października 2011 r.

Zważyć należy, iż strona powodowa kieruje swoje roszczenie w stosunku do pozwanej, jako poręczyciela wekslowego za zobowiązania E. S. (1) (wystawcy weksla). Zatem dla oceny ważności i skuteczności odpowiedzialności pozwanej w stosunku do strony powodowej bez znaczenia pozostaje rodzaj motywów (chęć pomocy osobie, z którą pozwana była emocjonalnie związana), którymi pozwana kierowała się dokonując poręczenia, jak również to, że pozwany E. S. (1) aktualnie ewentualnie ukrywa się przed swoimi wierzycielami, przez co cały ciężar jego zobowiązań finansowych (wobec braku zapłaty przez E. S.) spada na pozwaną.

Z tych też względów, a także mając na uwadze, iż skarżąca nie uprawdopodobniła, aby na skutek wykonania nakazu zapłaty mogła odnieść niepowetowaną szkodę, zaskarżone postanowienie należało uznać za prawidłowe, zaś zażalenie na nie, jako nieuzasadnione, oddalić.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w postanowieniu.

bp